

SAMOBORSKI LIST

Glasilo za lokalne interese.

God. XI.

U Samoboru, 1. travnja 1916.

Br. 7.

„Samoborski List izlazi svakog 1. i 13. u mjesecu. — PRETPLATA na pol godine za domaće K 2-50, vanjske K 3, a inozemstvo K 5.

Uprava i redakcija nalazi se LEOPOLDA SALVATORA br. 3 (tiskara S. Šek.)

OGLASE prima uprava prema cjeniku. Za oglas, koji se više puta svrćuće, daje se znatan popust. Kuponi se ne vraćaju.

Iz trgovišnog zastupstva.

(Izveštaj sjednice održane dne 29. veljače 1916.)

(Nastavak.)

Načelnik čita rješenje kr. zemalj. vlade u pogledu utoka glede proračuna za god. 1915. Trg. zastupstvo uložilo je utok protiv odluke žup. upravnog odbora radi doprinosa zem. vlade za učiteljstva beriva kojega je žup. odbor iz proračuna trg. općine brisao — Zem. vlada potvrdila je rješenje županijskog odbora. Potom je određen proračun sa rashodom od K 9923.54, prihodom K 9539 i manjkom od K 35690, koji se imade pokriti sa 106²/₃ općinskim nametom.

Zast. dr. Horvat primjećuje, da opć. mora za vodovod platiti otpiatu a vodovod za sada ništa ne nosi, a i ne može nositi kada nije dovršen i pogreške ispravljene.

Otpis otkupa javnih radnja.

Nač. izvješćuje da imade mnogo općinara koji se nalaze u vojništvu od početka ovog rata ili su kao radnici pozvani na ratno podavanje, pa se od ovih ne može ubrati doprinos za otkup javnih radnja za g. 1915. Predlaže ovo na otpis. — Prima se.

Razno.

Dobrovoljno vatrogasno društvo molli doprinos za nabavu cjevina. — Zastupstvo donosi, da se u tu svrhu 200 K.

Za priselznika kod mjesnoga suda izabire zastupstvo umjesto pok. Vjekoslava Orzisa, brijaškog obrtnika Franju Širmoljaj

„Srčike“ i „Paprike“.

Iz samoborskih preporodačkih dana.

Piše: S. O.

„Tam gdje krasni stoji
Samobor — to je...“
(Dobrovoljno, I.)

I.

Već dugo sam se zanimao za jedno nerazjašnjeno pitanje iz naše književne povijesti. Jer ne samo da je ta stvar vezana za našu kulturu uopće i narodni razvoj — već ona je u vezi sa — Samoborom. Radi se o jednom, do sad tako nepoznatom, a vrlo zanimljivom piscu, o čovjeku velike inteligencije i obrazovanosti, što je imao misli, da zašćuđu za ono doba, i aginosti, da ih dade u javnost. I taj bi imao biti Samoborac. I već to zasluđuje našnju, da je jedna, tako malo poznata, a vrlo zanimljiva samoborska knjiga — štampana 1845. u Jeni.

Sjećao sam se iz pri. anja svoje bake nekoliko critica, koje su mi date nastučivati u tom piscu jednog — Praunspbergera.

Načelnik izvješćuje, da je u pogledu ostavštine Aschko - Müllner postignut potpuni sporazum sa zemaljskom vladom glede odredbe kako se kamati te glavnice imadu upotrebiti.

Zast. zaključuje sve općinske sjenokoše putem javne dražbe dati u najam na tri godine. Tko će opć. zemljište uzeti u najam, morat će ga i gnojiti.

Polovicu godišnje izdražbovane cijene morat će položiti unaprijed, a polovicu prije košnje.

Načelnik čita molbu ovgjelnjeg posjednika i obrtnika Petra Šabana za primicu u zavičajnu savez. — Zastupstvo zaključuje da se prima u zavičajnu savez.

Zast. dr. Horvat pita načelnika, kako je daleko sa pitanjem električnog svijetla, koje bi se imalo uvesti od svote, koja je uništena na kupovini za kestenova stabla. Dali je prema svome obećanju u tom pogledu što poduzeo.

Zast. Zjalić preporučuje, da se u pogledu električnog svijetla upitaju naši domaći ugledni stručnjaci gg. Pajer i Rizner, koji su uredili uzorno Karlovačku centralu, a ne da se traži savjet kod stranih stručnjaka, koji nam neće nikada tako točno stvar predložiti niti nam ići na ruku kao naši domaći ljudi.

Zastupstvo zaključuje jednoglasno da načelnik poslove vještaka, pa da se obiljeao pristupi im prije k ovome pitanju.

Zast. Kokman koji je bio određen za predavanje drva u odd. šumi, pa je imao zato dnevnicu od 6 K, a čitave je dane radio, molli da mu se ta pristojba povla. — Zastupstvo mu poviđuje pristojbu.

Jer knjiga je izšla bez pravog imena, pa do sadanja naša knjiž. povijest — a time su se do sad bavili prof. Mitšetić^{*)} i Drechsler^{**)} — ne poznaje autora, i ako se živo za nj zanima. Paše prof. Mitšetić, izdajući 1907. u „Gradji“ odlomke „Paprika“, nezna ni sa egzistencijom „Srčika“. Tekar dr. Drechsler ih ističe kao vrlo zanimljivi kult. dokumenti Pa ni sama obitelj pl. Praunspberger Hadersdorfsta nije već znala sa taj rad jednog svoga člana.

Poznavajući naše lokalne prilike, pa i za kako sam pročitao odnosu literaturu i do sta starih episa, a sabrao i mnogo usmenih podataka — sa koje se zahvaljujem osobito milost. gdjama. Dragoj pl. Praunspberger te Ani i Hermini pl. Sutyok, pa gg. specijalistu Derčicu, vlastelinu Franju Reiseru i Pileusu pl. Praunspbergera — mogao sam si

*) „Paprike“ nov. leta 1845. Gradja sa pov. knjiž. brv. V., str. 118.—138.

**) „Paprike i Srčike“. Savremeni, III. 675. do 697. I et dija „Stanko Vraz“, poglavije „Preporodački satira“, str. 117.—122.

Zast. Zjalić ponovo interpelira načelnika radi vododerine kod sv. Jurja. — Načelnik veli da su taj put obvezani urediti poduzetnici koji su drva iz opć. šume kupili.

Time je dnevni red iscrpjen i sjednica zaključena.

(Izveštaj sjednice održane dne 17. ožujka 1916.)

Od strani kr. kotarske oblasti nazočan je kr. kot. upravitelj gosp. Antun Mitrović.

Sjednici predsjednik načelnik g. Ivan Levičar, a zapisnik vodi opć. bilježnik g. Josip Čop.

Od zastupstva prisustvuju sjednici sljedeća gg. zastupnici: Reiser Fr. st., Zjalić, Cesar, Bastijančić, Kokman, Ivanušević, Novak, Šimec, Noršić, Brezek, Hecceg, Tkalić.

Fond za invalide.

Načelnik čita dopis kr. županijske oblasti kojim se trg. općina Samobor poziva da također doprinese u fond za invalide županije zagrebačke, koji su u ovom svjetskom ratu postradali, pa im neće biti moguće da sa vlastitim rukama prskrbe koliko im je za život potrebno.

Zast. Reiser i Zjalić preporučuje da se u ovu svrhu votira 1000 K. Ova se svota imade kroz 5 godina obračunom odobriti. — Ovaj se prijedlog prima jednoglasno.

Završni račun za g. 1915.

Nač. javlja da je revizionarni odbor pogledao završni račun za g. 1915. te ih u potpunom redu pronašao. Predlaže, da se ovi po zastupstvu odobre. — Prima se.

stvoriti prilično jasnu sliku o „Srčikama“ i — njihovom autoru.

Njim ću se baviti poslije, kad barem u kratkim crtama prikažem te stare stihove i istaknem one najvažnije momente, što im rasjašnjava postanja.

II.

Treba nam prije svega uočiti ovo dvoje: dispoziciju obitelji Praunspberger i važnost tadanjeg doba, ilirskog osvita, prema kojemu se je moralo uzeti stanovište, ili za nj ili protiv njega.

Praunspbergerovi su se uopće isticali svojim sposobnostima u starom Samoboru. Uzmimo samo samoborsku kartu Petra Antuna Praunspbergera od g. 1764., što ju je prošle godine iznio g. Milan Lang. Tu je karta sama po sebi ne samo lokalni povjestni izvor već samjerno kult. djelo, pa nije uzalud uložio Lang sav onaj veliki trud i spremu, da odgoneta stičuša, gotovo isbrisana pismena. Sin onog Praunspbergera, Petar, što se oženio Viktorijom pl. Salc de Pernica, po-

Ratni zarobljenici — kao radnici.

Načelnik čita dopis povjerenstva za podjeljivanje ratnih zarobljenika kao pujskih i inih radnika. Prema ovom dopisu moglo bi poglavarstvo nabaviti ove radne sile, pak ih našim gospodarima davati na rad na određeni broj dana prema tome kako dugo bi ih pojedini gospodarima već trebati. Općina imala bi preuzeti odgovornost za ove radnike a gospodarima, koji bi ove radnike od općine najmili, dužni su ih hraniti i plaćati im određenu im pristojbu za one dane, za koje ih je najmio, makar je na te dane i kišovito vrijeme.

Isažanik kot. oblasti pogl. g. Mitrović tumači kako se naredba glede ovih radnika imade shvaćati i drži da nebi bilo zgoroga, kada bi općina nabavila takove radnike radi nastalke radnih sila u cijelom kotaru.

Načelnik veli da općina ne može na se preuzeti nabavu ovih radnih sila, jer da bi za opskrbu njihovu trebalo opet novaca, da se naruče živežna sredstva.

Zast. Zjajić veli da bi za samoborske gospodare bilo baš od velike važnosti, da se ovi radnici naruče, jer inače ne će biti moguće obraditi niti polja a niti vinograde.

Što se pako tiče nabave živežnih sredstava za ove dotično potrebne svote za ovu nabavu moglo bi se to učiniti od svote koja je ulešana u štedionici za prodano kestenovo stablo. Ovaj novac nosi općini u štedionici mnogo manji postotak nego bi nosio da se ga bolje upotrijebi. Gdjezad se ne odobri koja potpora od 5 K, a ovdje leže 44.000 kruna.

Načelnik izjavlja, da je stvoren zaključak po trg. zastupstvu, da se ova svota imade upotrijebiti za električno rasvjetu u Samoboru.

Zast. Zjajić veli, da se može svejedno ova svota za rasvjetu upotrijebiti i za aprovizaciju ovih radnika. Zašto da leži novac u štedionici sa 4% kamatima a mogao bi nam više nositi?

Zast. Norčić također preporučuje nabavu ovih radnika, jer bi onda i mali posjednici koji trebaju težaka na 4—5 ili više dana mogli isto dobiti. Težaki se domaći uopće neće moći dobiti.

kaza svoju domobilnost i samostalnost duha i prema caru Josipu II. A tolerantni vladar cijeni ova svojstva i uspostavlja svrgnutog protonotara (Lang. Samobor, str. 519). A sinovi ovoga — Budimir, Fileus, Abel, Aleksa i Daniel — pa sinovi njegovog brata Antuna — Samuel, Lazar i Šandor (sa razliku od Aleksa) — svi su klasično obrazovani, pomažući mnogo jezika, zanimajući se za savremenu književnost i prosvjetljeni zapad, boraveći ondje (Abel) i upoznavši ga lično po čestitima napoleonske okupacije. Zato i jest Marmont tako dobro primljen u kuriji Podolju, zato se tamo i ođtuje u galantskim svečanostima zapadnjačka noblesa, pa maršal započinje ples s domaćicom rođ. Satić. A francuzi su liječnik tako ugodno čuti u njihovom društvu, da se oduševljava za Samobor, pa pjeva stihove u slavu Samoborske, svoje ozdravljene pacijentice, stjeplje i ima ideju sačuvanja Starog grada. Pa kako je bogat i zanesen — želi sve svoje ostaviti u tu svrhu. Ali on naglo odlazi i dalje propada Grad, što se baš tada počeo rušiti i bio ljubimac Praunspengerovih. Ovi međutim nastavljaju lektiru ansiklopedista, a bave se i sami književnošću.

(Nastavić će se.)

Zast. Cesar veli da u Jaski imadu pojedini gospodarima stalno po jednoga ili dva Rusa kao biroše ili kočijaše, pa da su veoma zadovoljni sa ovima. Općina bi već morala sama za svoje poslove nabaviti najmanje 10 ovakih radnika, koje bi upotrijebila kao težake, a kada ih nebi trebala mogla bi ih lako dati manjim gospodarima za radnike. — Zaključuje se pozvati još gospodare da se izvave u potrebi radnih sila, pa će se onda prema tome potrebiti broj naručiti.

Električno svjetlo u Samoboru.

Načelnik izvještuje, da je danas bio u Samoboru inžinir, s kojim je upravitelj kotara i on pregledao cijeli tok Gradna, te veli da bi imali doći u obzir 3 objekta, koja bi bila sposobna za električno rasvjetu. Inžinir će doći za kojih 8 dana sa aparatom, pa će onda stalno ustanoviti dali i koji bi objekt bio za ovu rasvjetu sposoban. Iza toga će sastaviti projekt koji će zastupstvu predložiti.

Zast. Zjajić veli da se ovo izvješće može sa zahvalom primiti, što se upravitelj kotara g. Mitrović i načelnik zauzele za ovu stvar. Predlaže, da se za ovu važnu stvar po Samobor bezuvjetno uzmu u obzir domaći naši vrani stručnjaci.

Ostavlina načelnika Levičara.

Nač. čita svotu ostavku koju je podnio na kot. oblast, kojom se zahvaljuje kao načelnik trgovišta Samobora i molli da oblast odredi predaju ureda 1 travnja 1916. Kao motivaciju svjige ostavke navadja preopterećenje uvoga vlastitoga privatnoga posla. On će svoju službu vršiti do 1. travnja ali mu to nije moguće dalje. — (Zast. Brezek: Zar će se g. načelnik u svakoj sjednici zahvaljivati? Kada smo Vas isabrali za načelnika imali ste iste privatne poslove ko i danas, pak ste ipak primili načelničku čast.)

Zast. Zjajić veli da g. načelnik uživa i danas povjerenje zastupstva kao i prije godinu dana pa zašto da se zahvaljuje. Osobito je sada započeo i sa radnjama radi električne rasvjete i drugim poslovima a i aprevisaciju mjesta imade u svojim rukama. S druge pak strani obvezan je i moralno uzdržati na ovom mjestu, dok se parnica glede prodaje kestenovog stabla ne riješi.

Zast. Kokman drži da bi načelnik možda ostao na svom mjestu, kada bi mu se plaća povisila ili kaka godišnja nagrada dopitala, jer da mu je to u trg. zastupstvo obećalo.

Zast. Zjajić govori protiv toga, jer načelnik Levičar sigurno nije na tom mjestu radi plaće.

Načelnik zahvaljuje na ovom povjerenju zastupstva, ali veli da mu ipak nije uz najbolju volju moguće da ostane dalje na ovom mjestu. On će kao zastupnik učiniti sve i sva i dalje voditi stvar glede rasvjete Samobora.

Konačno zastupstvo zaključuje jednoglasno da ostavku načelnika se prima. — Za sad g. Levičaru obećaje zastupstvo, da će u roku od 3 mjeseca gledati riješiti načelničko pitanje.

Razno.

Načelnik javlja da je on nabavio 302 kg. ulja za mazanje podova u opć. prostorijama i školi. Ulje stoji 697 K 50 f. (2 K. 30 f. po kg.) pošto je ulje sada veoma skupo, pita zastupstvo dali odobrava ovu narudžbu. Ako ne onda će on ulje upotrijebiti za sebe. — Zaključuje se da načelnik ulje nabavi.

Načelnik predlaže, da bi građevni odbor pregledao cestu kod Rezarovog mlina. Tamo bi se morala načiniti škarpa, jer čim malo voda izadje iz svog korita, načini velike štete na cesti, te je popravak ove skupčan sa velikimi troškovi.

Isti bi odbor imao pregledati vododerinu kod sv. Jurja.

Marko Bedenko uložio je utok protiv zaključka zastupstva radi nemoćničke potpore. Zast. je zaključilo da mu se ne može potpora dopitati, već da ima doći u Samobor, pa će ga ovdje općina poduprijeti. Utok se odbija.

Time je dnevni red iscrpjen pak načelnik sjednicu zaključuje.

Pismo sa ratišta.

Naš urednik dobio je tri karte sa ratišta, mi ih ovdje tiskamo, da i naši sugrađani vide tešku borbu naših junaka na Soči.

Dragi Mirko! Peta sočanska bitka pomalo se primiče kraju i svršava se s užasnim porazom digića. Ljudski zid hrabre naše vojske odrvaao se je i opet tri put jačem neprijatelju, koji je jurišao uz užasnu artiljerijsku vatru, koja se samo na našem ratištu može doživjeti kroz pet dana i noći neprestance na naše pozicije. Sve je radilo, oni u bojnoj liniji i oni odmah iza nje — pa je za najvećih i najtežih časova naš vojnik ipak tri puta dnevno dobivao toplu hranu. Radilo je sve i zato smo pobjedili. Što više — naši hrabri Bosanci — Hrvati potjerali su na odsjeku naše fronte Talijane daleko natrag i zarobivši veliki plijen odnijeli posvemašnju pobjedu. Mi Hrvati i Sloveni ponosimo se — a mislim, da će te nam i vi svi tamo daleko kod naših domova priznati to, što baš mi branimo i odravamo se u jezdi na hrvatsko more. Neka potomci lukavog Mlečanina ne misle, da će tako lako zagospodariti Jadranom. Danas slavimo bitku kod „Novare“, gdje su se „Trenkovi panduri“ tako sjajno izkazali. Samo je 68 godina prošlo od to doba i nekako baš u isto vrijeme pada ponovni peti poraz kulturnih digića na obalama Soče.

Nadamo se da ćemo Vam kao uskrani dar donijeti vesele vijesti, da je hrabra naša vojska na svim linijama potjerala digića preko Soče tamo iza njegove granice.

Naša je danas samo jedna želja „Smrt i propast Italiji.“ Ako itko, a to mi Hrvati veselimo se i veselit ćemo se uvijek, da se izdajica, na kojeg smo mi već decenije pokazivali prstom, napokon razkrinkao — nije ali slutio, da će mu baš njemu toli mrzki narod skrhati život i zaokrenuti vratom. Nema sumnje, da će u historiji svjetskog rata biti sočanske bitke zabilježene zlatnim slovima, a u historiji hrvatskog naroda ostati kao sjajan primjer potomcima, kako se znađe pravi Hrvat i Slovenac boriti za rodjenu grudu. Ja znam da ćeš s menom zajedno na današnji dan oignuti kupicu i uskliknuti „Neka Bog uništi Italiju“.

F. S.

Demane vijesti.

Odlikovanje u vojsci: U priznanje vanrednog i požrtvovnog službovanja pred neprijateljem odlikovan je stožerni nadliječnik dr. Hilarius vitez Ortynski viteškim krstom reda Franje Josipa I. na vrpci vojničkog križa sa zastugom.

Emil barun Alnoch kar'etkod topništva olikovan je sa malom srebrnom kotajnom za hrabro držanje pred neprijateljem na sjevernom ratištu.

Podijeljenje naslovne opatijske. Nj. Veličanstvo bl. goizvoljelo je župniku u Krupini Stjepanu Vukovinskomu premilostivo podijeliti naslovnu opatiju St. Andrea de Biserica. — Našem samoborcu srdačno čestitane!

Odlikovanje poslije smrti. Njegovo Veličanstvo podijelilo je 8. ožujka 1916 Maximilijanu Schicku, trgovcu u Samoboru, koji je kao poručnik u pr. čuvic. i kr. pješačke pukovnije broj 57. die 9. studena 1914. pri osvojenju Guseca planine u Srbiji pao, vojnički krst za zasluge 3. razreda sa ratnom dekoracijom. — Naknadnim izvješćajima ispostavilo se, da je pokojni junak, koji je bio zapovjednik pričuve, na čelu svoje satnije pošao bez zapovjedi, iz vlastite pobude iz sigurnog zakloništa napred i time pridonio sjajnom uspjehu, osvojenju Krupnja: plativ junaštvo svojim životom, Maximilijan Schick kojeg drugovi pokopahu u Suljinbanu, prevešten je dne 6. prosinca 1914 na zagrebačko groblje.

Dar Samodorske štedionice. Naša stara samoborska štedionica i ove godine sjetila se naših društava lijepim doprinosom, što je u ovo teško doba, za društva od velike pomoći. Darovana su društva kako slijedi: Podružnici gospodarskog društva u Samoboru 50 K, Dobrovoljnom vatrogasnom društvu 50 K, Društvu za poljepšanje Samobora 50 K, Hrv. Sokolu u Samoboru 25 K, Hrv. pjev. društvu „Jeki“ 25 K, Obrtničkom društvu „Napredak“ 25 K, Veteranskom društvu 25 K, Pučkoj čitaonici 25 K, Društvu sv. Ćirila i Metoda u Opatiji 25 K, Sv. „Vida“ u Zagrebu 25 K, Odboru za potporu od potresa nastradalim u Primorju 100 K. Društva se umoljavado da uz namiru podignu na blagajni Samoborske štedionice otpadajuće iznose.

Glavna skupština podružnice crvenog križa u Samoboru, sazvana je za nedjelju 9. o. m. j. u 4 sata poslije podne u velikoj dvorani u samostanu. Pozivi biti će budućeg tjedna razasani.

Dar. Gospodin profesor Ivan Kocijan pripisan je ravnateljstvu samoborske škole 20 K, mesto vijenca na odar pok. Miji Filipcu s namjenom da se dvojica učenika ove škole sačlane u društvo sv. Jeronima. — Na tom daru ravnateljstvo toplo zahvaljuje.

† **Franjo Mihun,** mesar, gostioničar i posjednik u Velikoj Gorici umro je 13. o. m. j. u Zagrebu u Senatoriji, gdje se je našao na liječenju. Mihun bio je tek 48. g. star. Pokopan je na Mirogoju u Zagrebu. Pokojnik bio je zet g. Štarketa, pak je radi svoje vesele čudi bio opće štovan, a za Veliku Goricu stekao je također lijepe zasluge, u svakom je pogledu radio sa precvat iste, a nije ni svoju materijalnu pomoć ustegnuo. Požoj mu vječni.

Naš list. Dobili smo jednu dopisnicu bez potpisa u kojoj nam se spočituje što list istisi samo dva puta na mjesec i da mu sadržaj nije više takav kakvo bi morao biti. To piše navodno jedan stari preplatnik lista. Ako je to u istinu koji preplatnik onda žalimo, da sakriva svoje poštovano ime, no mi veoma dvojimo o tom „preplatniku“. Naš list istisi samo dva puta na mjesec iz razloga, jer nam je većinski unovačen, a ostalo je samo gospođa i mužić,

koji taj list alazu. Prigovarati je lako no raditi je malo teže.

Medju našima preplatnicima imademo mnogo ljudi koji bi nas mogli barma čime poduprijeti, no nitko toga ne čini, a neznanu, kako bi im zahvalni bili, da nas se kojim dopisom ili kakim podriškom sjete i da nam trka olakšaju. Molimo uijudno, da se nas tko sjeti, jer će učiniti svoju patriotsku dužnost, a ako bi list prestao bilo bi mnogom žao, a mi bi opet dobili prigovore, da smo list napustili.

Poziv godišta 1868. i 1869. Ministar za zem obranu izdao je oglas, prema kojemu iznadu godine 1868. i 1869. rođeni, nadalje temelju zakona o pučkom ustanku ili zakona o ratnim davanjima određeni (upotrebljeni), no iz ove službe medju tim otpušteni svi god. 1865.—1897. rođeni ugarski državljani (radnici, kočijaši, gončine itd.), ako su na obdržavanoj pučko-ustaškoj predložbenoj smotri, pučko-ustaškom nadpregledu, iznovačnoj smotri ili na naknadnoj smotri bili pronadjeni za pučko-ustašku oružnu službu sposobnima, dne 5. travnja god. 1916, u koliko nisu poimence oprošteni, pridoci na pučko-ustašku djelatnu službu u sjedište na iskaznom listu naznačenog dom. popunidbenog, odnosno ces. i kr. popunidbenog okružnog zapovjedništva. Svi oni, koji su usljed dobrovoljnog ustupa do gore naznačenog dana unovačeni u dom. branstvo ili u ces. i kr. zajedničku vojsku (makar i kao jednogodišnji dobrovoljci), dužni su i ez obzira na to, u koje rodno godišće spadaju, pridoci takodjer 5. travnja god. 1916. na djelatnu službu.

Bezimene infamije. Ne možemo blaži izraz dati za one, koji se u posljedne doba opet stali baviti pisanjem anonimnih listova. Ti kukavci misle, da ako nadričaju jedno pismo bez potpisa, da će takovim pismom polučiti kakovu svrhu. Tuže nam se sa svih strana, da u posljednje vrijeme dobivaju pogrđne listove bez potpisa. Poručujemo tim ljudima koji to rade, da svako pismo bez potpisa znači, da ga je pisao čovjek, koji ne ima poštenje, jer kada bi mu ime bilo pošteno i čisto, onda bi liste pisao sa svojim potpisom.

Svadja sa lobnim svršetkom. Seljački mlađici Franjo i Ivan Orešković, Ivan Milek, Ivan Golubiček, Mato Ilovidić Ivan Skornjak, Ivan Dumić, Milan Dugubić Marko Piškori i Tomo Sečar iz Rametiaca, te Ivan Haraminačić, Mijo Kufrić, Gjero Zmolec i Josip Pirković iz Zagreba posvadiše se i potukohu dne 12. o. m. j. u krčmi Pavla Mihovića, pak je tom zgodom Ivan Haraminačić zadobio teške ozljede kojima je 14. o. m. j. podlegao. — Gore navedeni mlađici uhićeni su i predani u ust. kr. suđenog stola u Zagrebu.

Prevalna kradja. U ovdašnjem tvornicu Sadre provalili su u noći od 23. veljače o. g. vojni bjegunac Josip Koptić iz Ledeča i pričuvni vojnik Janko Plevko iz Rude te su ukrali sa kotača stroja 3 remena vrijedna 1500 K. — Prvi je uhićen i divizijskom sadu u Zagrebu predan a potom je prijavljen istome.

Kradja. Na štetu veleposjednika presv. g. Milana pl. Krepacha ukradjeno je osam komada kokoši. — Kao počinitelj prijavljen je ovom kot. sadu Martin Krajačić iz Luga.

Na štetu kot. liječnika g. dr. Mije Jurovića pokrao je u više navrata Ladislav Natpataš 25 m. rane gumije.

U sv. Nedelji ukradjeno veseč. g. župniku Vjekoslavu Miljanu sa kočije koža, koja služi za obranu od kiše i štranga od koža sa željeznom karikom.

Dječak Alojz Ivanec razbio je na stanu učiteljice u sv. Nedjelji gdiče Olge Trstenjak 3 stakla na prozoru te joj odnio 1 klg. šećera.

Na štetu Fanke Hainak posjednice u Hrastini ukrala je Magda Kolman Kutiju sa 6 srebrnih žlica za kavu, 1 1/2 klg. sapuna, 6 klg. finog brašna, 1 klg. fine riže, 2 klg. srednje riže i 1 litar vinskog octa.

Na štetu Miroslava Hrčića iz Velike Rakovice ukradjen je sa dvoršta širih, željezni otirač za plug i željezni sapun.

Umrli u župi samoborskoj od 15. ožujka do 1. travnja

a) u Samoboru:

Franjicu Bizjak, dijete 2 g. upala pluća.

b) u selima:

Magda Matijašić, dijete 7 mjes. slabost, Podvrh.

Jelka Kalingar, dijete 1 god. slabost Stanđol.

Danica Šebek, dijete 2 g. sušica Domaslovec.

Stjepan Otmačić 41 g. sušica, Jazbina

Franjo Devunić, kovač, 32 g. sušica, Klodje.

Bara Frkin, 20 g. sušica Domaslovec.

Jaga Kalaiatić, 85 g. upala pluća, Slava gora.

Terezija Koletić, 19 g. sušica, V. Rakovica.

Veliki izbor ljetnih štotova za muška odijela, preporučuje

IVAN GEČEK.

Poziv na pretplatu.

za domaće

na cijelu godinu K 5—

na pol godine K 2-50

za vanjske

na cijelu godinu K 6—

na po godine K 3—

za inozemstvo

na cijelu godinu K 8—

Naučnika traži za brijački posao B. Sirovica Samobor.

Naučnika iz bolje kuće traži V. Angera nastj. Makso

Schick trgovina željeza, koja i specerajahu robe u Samoboru.

Štednjak kao nov sa prodati kod Dr Breyera Hotel Pension Samobor.

Dječji krevet (može spavati 2 djece) jeftino za prodati.

Javna zahvala.

Svim prijateljima značajna i rodbini te sugradjanstvu trgovišta Samobora koji su nam prigodom smrti naše napređajene majke, punice i bake

Marije Mateta

izrazili svoje sautečće i pokojnicu do hladnoga groba sprovedli budi ovime izražena najdubija hvata.

Tugujuća rodbina.

Samoborska štedionica u Samoboru.

Račun razmjere

31. prosinca 1915.

Imovina			Dugovina.		
	K	f		K	f
Gotovina	40.150	44	Dionička glavnica	300.000	—
Vrijednosni papiri	51.586	17	Pričuvna zaklada	85 005	—
Mjenice	1.693.637	28	Pričuvna zaklada posebna	11 600	—
Hipotekarni zajmovi	71.881	—	Mirovinska zaklada	100.000	—
Predujmovi na vrijed. papire	840	—	Uloži na knjižice	1.686.837	66
Dužnici	16.938	33	Dobrotvorna zaklada	68	28
Dužnici u tek. računu	165.437	55	Dobitak	36.179	17
Kuća i nuzzgrade	102.000	—			
Ovršne nekretnine	61.673	57			
Namještaj	5.000	—			
Prelazne stavke	10.545	77			
	2.219.690	11		2.219.690	11

Sa dotacijom iz dobitka od g. 1915. iznositi će pričuvna zaklada K 90.000—, a izvanredna pričuvna zaklada K 15.000—.

Račun dobitka i gubitka

za godinu 1915.

Izdatak			Primitak		
	K	f		K	f
Porez poslovni	8.327	49	Kamati mjenbenih zajmova	150.197	60
Porez od kamata uložaka	7.308	67	Kamati hipotekarnih zajmova	5.125	16
Trošak uprave	35.603	21	Kamati predujmova na vrijed. pap.	50	55
Kamati uložaka	73.086	72	Kamati vlastitih vrijed. papira	2.351	39
Kamati reeskompta	12.933	43	Kamati tekućih računa	942	85
Odpis od vrijednosti kuće	2.170	59	Dohodak kuće i nuzzgrada	1.172	27
Odpis od vrijednosti namještaja	500	—	Dohodak ovršnih nekretnina	3.118	59
Dobitak	36.179	17	Razne providbe	13.150	87
	176.109	28		176.109	28

U Samoboru, 31. prosinca 1915.

RAVNATELJSTVO:

Pretprednik:
M. pl. Klepac v. r.

M. Bauer v. r.

Fr. Reizer st. v. r.

F. Osaković v. r.

U. z. na ratištu nalazećeg ravnatelja:

Fran Bahovec v. r.

A. Pilipac v. r.

Fr. Reizer ml. v. r.

S knjigama suglasno i u redu pronadjeno:

NADZORNI ODBOR:

Dr. Gjuro Horvat v. r.

M. Bahovec v. r.

Prema zaključku glavne skupštine od 26. ožujka 1915. isplaćuju se odresci naših dionica za god. 1915. na našoj blagajni sa K 20— po komadu od 1. travnja počamši.

Ravnateljstvo.

STAKLANA FRANZ, Zagreb, Jelačić trg 7.

Trgovina na malo i na veliko. — Telefon br. 22-42.

Krasne moderne čaše. Elegantne kristal garniture, najnoviji proizvod.

Prikladni darovi za svaku zgodu kao:

čaježi boce sa hrvatskim narodnim grbom i trobojkom. Majolika čiture u narodnom slogu. Nipose figure iz glasovitih tvornica. Električne i petrol. svjetiljke i lampasi.

Specijalne skladište za bakteriolo. i fizikalno potrebne.

Stalnice za odpremu dejetaka i propisanih drvenih kutijama.